

קריאה יקרה

אך יש גם אילת אחרת — ועליה אנו מדווחים בגליון זה. עיר הסמים המשיך רימ, המיקלט לטיפוסים תמהוניים וגרועים מזה.

בחקרנו צד זה של עיר-הדרום, אין אנתנו באים להמעיט בשאר הצדדים של העיר. אנתנו שופכים בהזדמנות זו אור על פינה אחת, אשר הציבור חייב לדעת על קיומה.

וגם מבלי שנציין זאת במפורש, ברור לכל קורא שזוהי רק פינה אחת מיני רבות, וכי שום כתבה אינה יכולה ואינה חייבת לתת תמונה שלמה.

השבוע ביקר אצלנו עתונאי קנדי, נציג אחד משני העיתונים החשובים באותה מדינה, "לאן שהגעתי בישראל נתקלתי בשם העולם הזה", הוא אמר, "ולכן החי לטתי לברר מה זה".

סיפרנו לו על מעשי העתון ומעלליו. בין השאר התעניין בשיטת שני השערים — השער הקדמי והשער האחורי — והי סיבות העתונאיות והכלכליות שהולידו אור-תה. לשוא הוא חיפש דוגמה לשיטה כזאת בעולם.

בהמשך השיחה סיפרנו לו על מלחמות העולם הזה בשטחים השונים. הוא מצא סיפוק מיוחד בכך שהעולם הזה הוא הביטאון הישראלי העיקרי הלוחם בשוברי גינם ובמיליטריזם — שתי גישות שהוא עצמו נתקל בהן בישראל על כל צעד ושעל.

אמרנו לו: "זהו ייחודו של העולם הזה. בכל ארץ יש כתבי-עת קטנים, הלי-חמים בשווייץ, ובכל ארץ בולטים הי-עתונים הממונים הגדולים בשווייץ של-הם. יתכן שהעולם הזה הוא העתון היחיד בעולם שהוא גם בעל תפוצה המונית גדולה וגם לוחם בשווייץ".

לרגע קט נדהם העתונאי. הוא חשב בקדחתנות, ולאחר מכן הפליט: "בחי, נדמה לי שאתה צודק. אני באמת לא מכיר אף עתון אחד בעולם שיש לו תפוצה המונית רחבה ושאינו שווייץ-טי". כעבור רגע הוא הוסיף: "נדמה לי שאני מתחיל להבין את שיטת שני השערים שלכם".

אשכנז

כל יצירה של יש מאין — יש בה כדי לרומם את הלב. יישוב חדש בלב השממה, מיפעל חדש במקום נידח — יש בה כדי להסב שמחה פשוטה, אינסטינק-טיבית.

הוא הדין לגבי נמל אשדוד. לפני כמה שנים היתה זאת שממה של חול. חול סמך מאד, הזכור היטב לכל מי שהיתה לו ההיזדמנות לצעוד בו במשך לילות שלמים (כפי שהיתה לאורי אבנרי ולי בימי הקרב על אשדוד, ביוני 1948). והנה יש נמל שלם חדש — מפעל המגדיל ב-הרבה את כושר-הקיבול של הנתיב הימי של ישראל.

זה משמח. ואנתנו שותפים לשמחה זו כמו כל אדם בישראל.

אלא שלא כמו כל אדם בישראל, אין אנתנו זכאים להסתפק בשמחה פשוטה זו. עלינו לשאול את עצמנו: כמה זה עלה? האם המחיר היה כדאי? האם התיכנון היה נכון? האם הביצוע היה יעיל?

שאלות אלה הולידו את שתי הכתבות על נמל אשדוד, בגליון הקודם ובגליון זה. הן לא באו להשביט את השמחה סתם. הן גם לא באו למעט במעשיהם של כל אותם מאות האנשים שתרמו לנמל החדש ממיטב מירצם וכישרונם. אבל הן באות למתוח ביקורת על כמה נקודות מרכזיות של התיכנון והביצוע.

זוהי חובתנו, וחשוב לעשות זאת דחוקא עתה. כי יש נטיה בארץ למתוח ביקורת על מפעלים בעת הקמתם — ולשכוח את הכל למחרת היום, עם הגיעות-החנוכה. כאילו עצם השלמתו של המפעל מחפה על ביובוסם של מיליונים מיתורים, על הונחה ורשלנות בהכנת הדברים, או על פגמים יסודיים בתפיסה שהולידה אותם. איננו שותפים לתפיסה זו. שום מפעל אינו מצדיק את עצמו, רק מפני שהוא קם. הלב יכול לשמוח למראה תוספת חדשה לנוף הארץ. השכל חייב לנתח את הנתונים.

עבודת-הנמלים של המערכת לא הגיעה, השבוע, רק לאשדוד, אלא גם לנמל היותר רחוק — אילת.

גם כאן יש לומר כמה מילים לשם שמירת חושי-המידה.

אילת היא עיר של נמל, של עבודה, של מפעלים חלוציים. היא השער למזרח. היא עיר-קייט ועיר-תירות, המכניסה לי מדינה דולארים רבים. זוהי אילת שכולנו מכירים אותה, וי-שמחים מעת לעת להימצא בה.

מכתבים

עוון בית ישראל

ב"ה אני רוצה להודות לליגה למניעת כפייה דתית, על הקרבתה הרבה, למען חסימת הדרך לירושלים ב-י שבת, ועל שמנעה קיום מישחק כדור-רגל, לפני הכלל: מיצחה גוררת מיצ-דה.

המשיכו במיפעל המבורך! שיכבו כל שבת בכל כבישי הי-ארץ.

כמו שציחה הגי-הנביא יחזקאל: "ר-אתה שבת על צדך השמאלי, ושמת את עון בית ישראל עליו...".

נעמי גדערי, בת-ים

חיו-ר — ח-כ ר-ק-ח צר לנו שאומץ-ליבו של ח-כ אורי אבנרי לא הגיע עד כדי כך שיציע לתפקיד יו-יר הכנסת ח-כ ערבי מסיעת ר-ק-ח.

א. קופרשמיט זנעמי קורדט, קרית-חיים

שוערים קטנים
הכתבה על נמל אשדוד, "פירמידה יש-ראלית" (העולם הזה 1474) מזכירה לי, כתושב זמק בארץ, תופעה ישנה נושנה. זוהי תופעת השועלים הקטנים המחבלים בכרמים, נוגסים ונוגסים והכרם, למרות הכל, פורה ומניב את יבולו. רבותי, הגיע הזמן לחשוב קצת ברצי- (המשך בעמוד 4)

על יד

על אותה יד המופיעה פעמיים בגליון האחרון של העולם הזה (1474), פעם כשהיא לוחצת את ידו של נשיא מדינת ישראל זלמן שור (עמוד 8) ופעם כשהיא נלחצת על-ידי שוטר משטרת ישראל (עמוד 9) כבר אמר פעם הרמב"ם: הדי החוקה.

יקותיאז דיבוביץ, כפר-סבא

בשירת השבת הוכיחו מאות אורחים חופ-שיים כי איכפת להם, הם הוכיחו כי נאסו הדיבורים והנאומים, המכתבים והמאמרים. זו הדרך מעתה: דרך המעשה. ובהת-אם לכך, שיבחר לוי אשכול את דר-כוי: נגד האזרח ה-חופשי או אתו.

יהודית חמפה, תל-אביב

נדמתי לנוכח הי-חוצפה שבאה לידי גילוי בפעולות נגד שירת השבת (ה-עולם הזה 1474).

מרחקים, אתכם אני במאבקם הצודק, **אורי אלכחנר,** אילת

עלינו להמשיך ולהפגין מדי שבת. **שמעון חררי,** ירושלים

אני שולח לכם קטע מהניו-יורק טיימס, על הפגנת השבת בדרך לירושלים. קולכם נשמע ברמה, עלו והצליחו! **ריקי ארנז,** ניו-יורק, ארצות-הברית

הסריג שיבוא לך

מכונת תפירה אמפיסל

השתתפי בתחרות הסריגה של צמר Lewits 1965-6

בחסותו האדיבה של איגוד ישראלי לילדים נפגעים בהנהלת "צמר קורן" ת"א

ה-15 לדצמבר הוא התאריך האחרון לרכישת חוט הסריגה "מקסים" מאקרילן לתחרות הסריגה של "צמר לויט" 1965/6.

הזדווי ורכשי את חוט הסריגה "מקסים" והשתתפי גם את בתחרות-הענק נושאת הפרסים הבאים:

- פרס 1: מכונת כביסה "קסטור".
- פרס 2: נסיעה באניה לנאפולי וחזרה (בלי מיסים) אינטרנציונל, נסיעות ותיירות, הרצל 9, תל-אביב.
- פרס 3: רדיו פטיפון "שוברט" — בן גל.
- פרס 4: מכונת תפירה "אמפיסל".
- פרס 5: שטיח מ"אקרילן".
- פרס 6: מצלמת נשים "קאנון", פוטו קרט, אלנבי 83, תל-אביב.
- פרס 7: מחיצה פלסטית "פלסט-זלתי", שדי רוטשילד 93, תל-אביב.
- פרסים 8-17: 10 מכונות סריגה אוטומטיות "ארט 8".
- פרסים 18-20: 3 זוגות שמיכות צמר "לויט".
- פרסים 21-24: 3 שמיכות מ"אקרילן".
- פרס 25: גילוי סוף שבוע במלון מפואר.
- פרסים 26-35: פרסי עידוד יקרי ערך.

שופט לנוער

השקל העמק בתקדי חר

טרט על עבריינות ושחי-תות הנוער. קורות נערה צעירה שהתדרדרה למדי-רון הפסע והשופט שלה התאהב בה. בקולנע תכלת תל-אביב. שבוע שני 9.30, 7.15, 4 ב

קורסים:

- נרכב פרטי
- קטנוע
- אופנוע

גם בתשלום קבוע עד קבלת רשיון נהיגה

תמדור ב"ס לנהגות

תל-אביב, רחוב כרוזנוב 34 — טלפון 244675 — ת. ד. 21108